



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

P. De Castronovo Archidiacono Magalonensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

rum suarum subsidia impedere vel transmittere attentaverint, quandiu inter nos & ipsos guerra durarit. Verum accedentes nuper ad apostolicam sedem dilecti filij nobiles viri Andreas Donatus & Benedictus Grilion nuntij vestri nobis exponere curaverunt quod ex constitutione hujusmodi civitati vestrae proveniret non modicum detrimentum, quae non agriculturis inservit, sed navigiis potius & mercimoniis est intenta. Nos igitur paterno dilectionis affectu, quem ad vos specialiter habemus, inducti, sub distractione anathematis prohibentes ne in ferro, stupa, pice, acuris pironibus, funibus, armis, galeis, navibus, & lignaminibus paratis, vel imparatis, vendendo, donando, vel commutando Sarracenis ministrare subsidium praesumatis, sustinemus ad tempus, donec super hoc aliud dederimus vobis in mandatis, ut in regnum Aegypti vel Babylonis alia initari commercia, cum necesse fuerit, transfretetis; sperantes quod propter hanc gratiam in subsidium Hierosolymitanae provinciae debeatis fortius animari; provisuri ne quid in fraudem circa statutum apostolicum praesumatis: quia dubium esse non debet eum divina ligari sententia, qui contra propriam conscientiam in elusionem hujus mandati fraudulenter aliquid attentabit. Datum ut supra.

EPISCOPO GEVRICENSI
& Abbati de Boccan.

I Nauditum falsitatis genus tam novitate nocendi quam praesumptionis audacia univerla ferè haecenus inventa genera falsitatis excedens, perpetratum praedecessorum nostrorum temporibus, nostris est auribus revelatum. Sanè proposuerunt nobis dilecti filij magister R. Praepositus Colocen. & magister I. Archidiaconus Seghedien. quod magister L. Tarvisinus olim ad apostolicam sedem accedens, de regesto felicis recor. Alexandri Papae praedecessoris nostri quandam chartam dolosè surripuit, quam in ea parte dolosè abscedit, qua tribus aliis chartulis, quia fuerat in quaterno medio, jungebatur, filo integro remanente. Cum autem idem Praepositus eandem nobis chartulam praesentasset, ex eo rem sic se habere cognovimus, quod in proximo praecedenti chartula ejusdem regesti quarundam habebatur principium

literarum, quas eadem pagina terminabat, & rursus circa finem ipsius paginae quaedam literae fuerant inchoatae, quae finiebantur in folio subsequenti. Cum igitur hujusmodi falsitatis vitium tanto amplius persequi debeamus, quanto majus posset scandalum generare, cum pro literis de quibus dubium est an à sede apostolica emanarint, ad regestum de consuetudine recurratur, cum etiam vix posset aliquis amplius Rom. Ecclesiam offendere quam si ei regesta & alios libros surriperet in quibus tam ipsius quam aliarum Ecclesiarum privilegia continentur, discretionem vestrae per apost. scripta mandamus atque praecipimus quatenus magistrum P. Strigonien. Praepositum & magistrum Robertum Anglicum & Azonem Presbyterum, quos hujus iniquitatis * confocios esse audivimus, ad vestram praesentiam evocantes, ab eis sub iurejurando veritatem diligentius exquiratis, quo mandante, cujus consilio, quo confocio, & quo procurante tantae falsitatis crimen fuerit attentatum. Confessionem autem ipsius sub iurejurando factam, redactam in publicam manum, ac vestris sigillis signatam, ad nos sine dilatione aliqua transmittatis. Volumus autem, & sub eadem districtione mandamus, ut tam eos, quam alios, qui hujus iniquitatis participes fuisse dicuntur, ad veritatis assertionem, monitione praevia, per suspensionis & excommunicationis sententiam appellatione postposita compellatis. Datum Laterani III. Kalendas Februarij.

Scriptum est super hoc ferè in eundem modum Patriarchae Gradenfi.

P. DE CASTRONOVO
Archidiacono Magalonenfi.

C Vm olim bonae memoriae Magalonenfis Episcopus, habito dilectorum filiorum P. de Agrifolio Archidiaconi & B. Prioris claustralis assensu, te ad vacantem archidiaconatum ejusdem Ecclesiae nominasset, Praeposito ut nullus tibi, nisi prius duplici voce sibi concessa, institueretur, per appellationem interpositam inhibente, Episcopus, tum quia contra antiquam Magalonen. Ecclesiae consuetudinem & commune jus canonum esse dicebat aliquem sibi vocem duarum personarum in eadem Ecclesia vindicare, tum quia ex indulgen-

Q9 ij

Epist. 540.
De pagina eorū
qui crimen falsi
commiserunt.
Vide infra epist.
549.

Epist. 541.
Ipsi archidiaconatum confirmat.
Vide supra epist. 267.

tia bonæ memoriæ Celestini Papæ prædecessoris nostri, quam in Capitulo præfente Præposito legi fecit, sibi probabat indultum ut vacantem archidiaconatum vel sacristiam, si contra personam ab ipso nominatam aliquid rationabile & canonicum non posset legitimè objici & probari, non obstante contraditione vel appellatione conferret, te de præfato archidiaconatu per annulum investivit, in locum ejusdem corporaliter te inducens. Vnde nominatus Præpositus invidiæ stimulis agitarus, alium ad eundem archidiaconatum præsumpsit postmodum nominare. Cujus facti occasione te & dicto Præposito ad sedem apostolicam accedentibus, nos in minori tunc officio constitutos & dilectum filium nostrum B. tituli sancti Petri ad vincula & bonæ memoriæ M. tituli sanctorum Iohannis & Pauli Presbyterum Cardinales habuistis in vestris quæstionibus auditores. Cùmque multa hinc inde allegata fuissent, tandem dictus prædecessor noster quod ab utraque parte factum fuerat, pro sua voluntate cassavit, sententiando pronuntians quòd aliquibus de provincia scriberet ut tam Episcopum quàm personas ad ordinandum concorditer archidiaconatum monerent, & eorum fortè monitis non admittis, hoc ipsi auctoritate apostolica exequi non differrent. Post hæc verò Geraldo Ioannino, qui nondum ad diaconatum erat promotus officium, præter conscientiam tuam, cùm tunc apud sedem apostolicam pro Episcopo morareris, ipsum archidiaconatum contra propriam pronuntiationem (sicut credimus) contulit circumventus. Nos igitur in hærentes vestigiis prædecessorum nostrorum dicentium sententiam Romani Pontificis posse in melius commutari, cùm aliquid fuerit subreptum, quod de prædicto G. factum fuerat, non obstante donatione quam à venerabili fratre nostro Magalonen. Episcopo in illusionem donationis apostolicæ dicitur recepisse, de communi fratrum consilio in irritum revocavimus, & ei, licet absenti, cùm liquidò nobis de subreptione constaret, & in manifestis juxta canonicas sanctiones non sit rigor judiciarius observandus, super dicto archidiaconatu perpetuum silentium imponentes, prædicto Episcopo & dilectis filiis Archidiacono & sacristæ Magalonen. dedimus in mandatis ut

*Vide caput
Cùm olim. De
sent. & re judi-
catis.*

nullius contraditione vel appellatione obstante, infra unius mensis spatium post literarum nostrarum susceptionem prædictum archidiaconatum de persona cui nihil obviaret de canonicis institutis, plena omnium qui præsentibus essent interveniente concordia, ordinarent, ne, si fortè iterum suboriretur discordia, fierent novissima deteriora prioribus, & error novissimus esset pejor priore. Venerabili etiam fratri nostro Archiepiscopo & dilecto filio Decano Arelaten. dedimus in mandatis ut ipsis in executione mandati nostri cessantibus, iidem nullius contraditione vel appellatione obstante illud exequi non tardarent. Cùmque prædicti Episcopus, Archidiaconus, & Sacrista mandatum nostrum infra dictum terminum differrent & negligenter adimplere, prædictus Arelaten. Archiepiscopus attendens personam tuam ad hoc officium non indignam, tibi (sicut ex literis ejus accepimus) archidiaconatum ipsum auctoritate nostra canonicè contulit, & te de ipso per annulum investivit. Cùm igitur nobis de tuæ constet idoneitate personæ, quod de te per eundem Archiepiscopum auctoritate mandati nostri legitimè factum esse dignoscitur, ratum & firmum habentes, archidiaconatum ipsum tibi auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti pagina communimus. Decernimus ergo &c. Datum Laterani VI. Kal. Februarij.

*PRIORI ET FRATRIBVS
de Grandimonte.*

CUm dilectus filius noster B. frater vester, ortu olim inter fratres Grandimontis dissensione non modica, cum . . tunc Priore suo & aliis multis fratribus ad sedem apostolicam accessisset, quia tunc controversia ipsa non potuit plenè sopiri, idem B. se transferens ad partes Provinciæ, in Avinionensi diocesi, in terra dilecti filij nobilis viri R. Comitis Tolosani, de concessione bonæ memoriæ R. Avinionen. Episcopi, ordinis vestri domum construxit, & in ea cum . . fratre vestro tunc & suo & aliis, quos de novo recepit, fratribus est moratus. quanquam à morte prædicti Prioris, & post substitutionem alterius, lite quoque per auctoritatem sedis apostolicæ jam sopita, non videatur posse rationaliter excusari, quòd usque nunc ad

*Epist. 144.
Ipsius ad concordiam & misericordiam caritatem hortatur.*